

ГРОЗДАНА.

Цѣла недѣля быхъ прѣкарала за да вы слушамъ безъ да ми дотѣгне. Азъ много обычамъ тази Хубавка, но струва ми ся, че ако да бѣхъ была на нейно мѣсто, никога нещехъ да ся рѣшѣ за да ся оженѣ за звѣра, защото той бѣше твърдѣ страшенъ.

СОФІЯ.

Но, Господжице, той бѣше много добръ, щото небыхте щела да го оставите да умре отъ жалъ, пощо вы той толко правеше добринѣ.

ГРОЗДАНА.

Азъ быхъ му казала, както и Хубавка му каза испрвомъ: „Щѣ ви бѣдѣ добра пріятелка, но нещѣ да ви бѣдѣ жена.“

МАРІЯ.

Той бы менъ много уплашилъ; азъ щехъ да си мыслиѣ секога, че ще мя изѣде.

ЕЛЕНА.

Азъ вѣрвамъ, че быхъ ся навикнала да го глѣдамъ секога, както и Хубавка; защото веднѣжъ баща ми цѣни едно малко чърно арабче за да му слугува; азъ ся боехъ отъ него; скривахъ ся когато влѣзваше, то ми ся струваше по-грозно отъ звѣра. Тапа полегка, легка, азъ му ся тѣй навикнахъ, та сега мя подига да ся качвамъ на каруцѣтъ, и нито вече си помыслувамъ на лицето му.

УЧИТЕЛКА.

Елена има пълно право, защото чловѣкъ лесно ся навикнува на грозотѣтъ, но, никога на лошевинѣтъ.